

תת"ע 10862/05/17 - מדינת ישראל נגד צוריאל שמעון יו שפייר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10862-05-17 מדינת ישראל נ' שפייר
תיק חיצוני: 61210233039

כבוד השופט ארנון איתן	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
צוריאל שמעון יו שפייר	נגד
	נאשם

גזר דין

מבוא:

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בכך שביום 12.5.17 בשעה 01:30 בהיותו נהג חדש צעיר שטרם מלאו לו 21 שנה, הסיע ברכב נושא לוחית רישוי 91-204-27 4 נוסעים ובמושב שלצדו לא ישב מלווה כהגדרתו בפקודת התעבורה. בכך עבר הנאשם עבירה בניגוד לסעיף 12 א 2 לפקודת התעבורה.

טיעוני הצדדים:

במסגרת טיעוניה טענה המאשימה, כי מדובר בעבירה חמורה שמתחם הענישה ביחס אליו נע בין 3 חודשי פסילת מינימום ל- 7 חודשי פסילה. ביחס לנאשם צינה, כי ברשותו רישיון נהיגה משנת 2015 ולחובתו הרשעה קודמת שעניינה מעבר באור אדום. עוד הוסיפה, כי במסגרת תיק זה ריצה הנאשם פסילה מנהלית למשך 30 יום. בנסיבות אלו ביקשה להטיל עליו 5 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס כספי.

מטעם הנאשם העיד מפקדו הישיר, רס"ב יאיר אדרי המשמש כקצין רכב ובוחן בבסיס ענתות, המקום בו משרת הנאשם כחייל בשרות סדיר. על פיו המדובר בחייל חיובי המשרת כנהג תקופה ארוכה תחילה כנהג מקצועי ובהמשך ותחת פיקודו כנהג משאית משך כשנה וחצי. מפקדו תיאר אותו כחייל טוב המבצע את תפקידו במסירות. בנסיבות אלו החליט הצבא להוציאו לקורס נהגים מעל 15 טון. מפקדו הוסיף, כי פסילתו בפועל תגרור בהכרח את הוצאתו מתפקידו כנהג והפיכתו לעובד כללי. מעבר לעבודה כי בכך יהיה כדי לפגוע בנאשם, הדבר יגרור פגיעה גם במשימות בהן נוטלת היחידה חלק משום מצוקת כוח אדם הקיימת בכל הנוגע לנהגי משאית בבסיס.

הנאשם מצדו הוסיף, כי הוא נוהג על מגוון משאיות ונוטל חלק במגוון משימות, ובמשך תקופה זו, כשנה לערך, לא ביצע עבירות תנועה מכל סוג שהוא.

לבקשת המאשימה, דחיתי את מועד מתן את גזר הדין למשך 30 יום ועד ליום 18.7.17, זאת כדי לאפשר לה העברת התייחסות לדברים שהועלו בדיון מצד מפקדו של הנאשם, רס"ב יאיר אדרי. למרות שמכתב זה הועבר לעיוני בחלוף 30 יום, קראתיו ולקחתי את תוכנו לתשומת לבי.

דיון והכרעה:

כאמור, הנאשם הורשע בעבירה שעניינה נהיגה בלא מלווה. בנוסף לכך קיימת בחיקו הרשעה קודמת שעניינה מעבר באור אדום. בנתונים אלו יחד אין להקל ראש, ויש בהם כד לצדד בעמדת המאשימה המבקשת לתחום את הנאשם בעונש פסילה שהינו אף מעבר לתקופת פסילת המינימום.

מאידך, הנאשם בינתיים התגייס לשרות צבאי ובמסגרת שירותו משמש כנהג מקצועי ואף מחזיק כיום ברישיון נהיגה על רכב מעל 15 טון. עובדה זו יכולה ללמד, כי רשויות הצבא נותנים אמון בנאשם כפי שציין מפקדו, הן באישיותו והן בתפקודו המסור, וכן ובעיקר ביכולתם לסמוך עליו כמי שמסיע יום יום חיילים למשימותיהם כשביטחונם האישי מוטל על כפתיו.

בנסיבות אלו, יש גם לקחת בחשבון את העובדה, כי ביחידה הצבאית בה משרת הנאשם ישנו מחסור בכוח אדם מקצועי, ותוצאות הפסילה כפי שנטען בפניי יביאו בהכרח להפיכתו של הנאשם לעובד כללי, והוצאתו ממעגל הנהגים המקצועיים. מבלי להקל ראש בעבירה בה הורשע, בהצבתה של עבירה זו מול השיקולים האחרים שפורטו כעת, דומה כי אלו הינם כבדי משקל בהשוואה אליה.

יתר על כן, פסילתו תפגע ביכולתו להמשיך ולקחת חלק במשימות אשר משרתות את הכלל ולא את עצמו. גם מטעם זה איני סבור שראוי לפסול את הנאשם באופן גורף ולמנוע את המשך נהיגתו גם בכלי רכב צבאיים.

בנסיבות מיוחדות אלו, וכן על רקע העובדה כי הנאשם היה פסול מנהלית במסגרת תיק זה למשך 30 יום החלטתי לגזור עליו את העונשים הבאים:

1. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 45 יום. אני מסווג את הפסילה כך לנאשם תותר נהיגה בכלי רכב צבאיים בלבד. הרישיון יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 15.10.17.
2. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך חודשיים וזאת על תנאי לתקופה של שנתיים.
3. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 350 ₪. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 15.10.17.

ניתן היום, י"ג אלול תשע"ז, 04 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

להעביר תוכן גזר הדין לצדדים.